

Evangelí de la Llibertat

... molt aviat sereu alliberats... estigueu alerta (Lc 21...)

Març 2019

N. 16

QUARESMA SOCIAL ...

⁶ El dejuni que jo aprecio és aquest:
allibera els qui han estat empresonats
injustament,
deslliga les corretges del jou,
deixa lliures els oprimits
i trosseja jous de tota mena.

⁷ Comparteix el teu pa amb els qui passen
fam,
acull a casa teva els pobres vagabunds,
vesteix el qui va despullat.

No els defugis, que són germans teus.

⁸ Llavors brillarà com l'alba la teva llum,
i les teves ferides es clouran en un
moment.

Tindràs per avantguarda la teva bondat,
i per rereguarda la glòria del Senyor.

⁹ Quan invoquis el Senyor, ell mateix et
respondrà;
quan cridis auxili, ell et dirà: Aquí em
tens!

(Is 58, 6-9^a)

Jaume Botey i Vallès

(+ 16/2/18), antropòleg i teòleg, activista social que denuncià els abusos del poder i sempre al costat dels necessitats, capellà i després catòlic militant, casat, un dels fundadors de Cristians pel Socialisme, membre actiu de Cristianisme i Justícia i de Cristianisme s. XXI; fundador de la Casa de la Solidaritat i de la Casa de Nicaragua, promotor de la cooperativa L'Olivera, i del Fòrum Social Mundial i del Fòrum Català de Teologia i Alliberament; primer regidor d'Educació de la democràcia de l'ajuntament de l'Hospitalet elegit pel PSUC..., entre d'altres tasques dels seu compromís social. Pensava que calia fer república des de la base; va viure amb preocupació l'empresonament dels Jordis i de polítics, i l'exili d'altres, i l'opressió de l'estat espanyol. Va escriure el llibre *El déu de Bush* (2004), que no era el seu. Darrerament l'havia seduït el Procés Constituent d'Arcadi Oliveres.

... i Quaresma dels pobles!

Quaresma: diluvi regenerador de la vida, sortida d'esclavituds, camí d'**alliberament** i èxode engrescador, Pasqua, i Sinai de drets humans, i desert de temptacions vençudes i, finalment, Regne de Déu!

Camí de **llibertat** feixuc però decidit. Quaresma de persones i pobles, camí de **llibertats** personals i socials. Amb el lideratge de profetes d'un Evangelí (*bona notícia*) viu, evangelis vivents d'una fe portada al compromís per la **llibertat**, a cada època i temps. Calen sempre l'objecció de consciència, la resistència pacífica i la paraula que posin en evidència la injustícia, l'opressió, la mentida.

Fent memòria descobrim les constants del mal en la naturalesa humana, com un pecat original, i que retrobem en les noves manifestacions de les esperances de sempre, de **llibertat** i justícia: que són les actituds d'intolerància i superioritat, l'ús del llenguatge com espasa que margina i menysprea, la indiferència davant el dolor dels altres engegada pel propi benestar. Novament la desobediència, l'objecció de consciència i el compromís són el camí que cal recórrer per tornar a estrenar la **llibertat**, sempre amenaçada.

La història de la **llibertat** s'escriu cada dia, amb nous capítols, amb tanta creativitat, a cada lloc: és la vocació, la crida, més fonda que Déu ha posat al cor humà per poder estimar la vida.

Esperances de **llibertat** de persones i pobles, personals i col·lectives. I de gènere, i religioses, i econòmiques, i de pensament, i d'acció, i de progrés, i de moviment... Tantes formes que reivindiquen el seu camí, la seva realització. Una **llibertat** per a tots i alhora.

I sempre la Quaresma és:

- . la **pregària**, que demana el necessari per viure; també els pobles pregunten, fan experiència del Déu de la vida;
- . la **caritat**, que és consciència de ser germans, en un país i del món, solidaris de les seves esperances;
- . i el **dejuni** que assumeix els sacrificis per una vida millor, de **llibertat** també per als pobles.

J. Miquel Baylach G.

Qui acata una llei injusta, sent conscient
que ho és, és tan culpable com el que la
produeix

(Alfons Duran- Pich)

Pistes d'actualitat...

La sentència estava escrita d'antuvi i el judici va ser una farsa justificativa per a una condemna ja dictada perquè Rahola representava el que més odiaven: la llibertat, la cultura i Catalunya. Els sona? (JORDI GRAU, El Punt Avui del 24/2/19, p. 4).

El nazisme s'introduïa en la carn i en la sang de les masses a través d'expressions aïllades, de formes sintàctiques repetides milions de cops i adoptades de forma mecànica i inconscient (VICTOR KLEMPERER a *La llengua del Tercer Reich*).

L'1 d'octubre... "l'acte de desobediència democràtica pacífica més massiu dels que s'han produït a Europa des de la fi de la Segona Guerra Mundial" (ENRIC MARÍN I JOAN M. TRESSERRAS, *Obertura republicana*).

Doncs lògicament si estem dient que l'1 d'octubre va ser un referèndum d'autodeterminació i el 27 d'octubre vam proclamar la independència, que no s'ha pogut fer efectiva, estem en aquests trànsit. Estem en el camí de fer efectiva aquesta república. (QUIM TORRA, entrevista a El Punt Avui del 9 de febrer 2019).

... la quarta edició del Mobile Social Congress... ofereix l'oportunitat de conèixer la immensa explotació humana que acompanya la nostra comunicació amb el món. Conflictes armats, dones violades, infants que cauen de gana i pel dur treball (el Congo, 80% de les reserves mundials de coltan): jornades laborals extenuants i sous de misèria...; malalties i morts a causa de tones de deixalles contaminants (en un barri d'Accra recalen els contenidors europeus)... Molt connectats, arreu, a l'instant, però insensibles al preu que d'altres en paguen? (CARME VINYOLES CASAS, a El Punt Avui del 24/2/19, p. 3).

Ntra. Sra. de la Llibertat, *pregueu per nosaltres!*

Quan els savis se n'hagueren anat, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué: -Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo (Mt 2,13).

Exiliada també Maria, fugint de la persecució de l'aparell de l'Estat, dels qui no volen rivals (el poble, la gent, els humils) que amenacin els seus interessos, el seu poder, els seus benestar, i que vinguin portant en el seu cor esperances de llibertat i justícia, i vida digna i reivindicacions d'identitat i de drets bàsics. Maria víctima i llavor de vida nova, amb Jesús.

NOTÍCIES DE LLIBERTAT

5 de febrer: La dissenyadora Miriam Ponsa **recorda** els presos polítics en una desfilada de moda, deixant la primera fila de cadires buida amb els seus noms.

8 de febrer: Lluís Llach, del consell del Fòrum Cívic i Social, **presenta** els treballs realitzats per crear les bases fundacionals del futur polític de Catalunya.

8 de febrer: la diputada al Parlament Jenn Díaz **denuncia** la violència de gènere en primera persona.

9 de febrer: la federació d'associacions i sindicats de lletrats Advocats Europeus Demòcrates (AED) **qüestiona** les resolucions del Tribunal Suprem per les seves mancances de garanties processals.

10 de febrer: centenars d'alcaldes de Catalunya **demanen** l'alliberament dels presos polítics i un judici just, i a Pedro Sánchez diàleg i solucions.

14 de febrer: l'ANC presenta la **campanya** contra el judici; Peter Gabriel posa música a l'espot.

14 de febrer: al judici, Oriol Junqueras **diu** que votar i la independència no són delictes; Joaquim Forn va negar el relat de violència, i va separar la defensa política del referèndum de l'acció dels Mossos.

16 de febrer: la Federació Sindical Mundial va **condemnar** l'autoritarisme de l'Estat espanyol pel judici de l'1-O i dona suport als presos polítics.

18 de febrer: el diari *Jakarta Post*, a l'**article** *Papuansvs Catalans* denuncia el paper de la Unió Europea a l'hora de denunciar la violació dels drets humans, que demana contenció en la repressió dels papús mentre a Espanya manté silenci en la repressió dels catalans.

22 de febrer: el president Carles Puigdemont **demana** a la defensora del poble europea investigui el vet del president del Parlament Europeu a la seva conferència amb Quim Torra al Parlament Europeu, com un atac a la llibertat d'informació, d'expressió i d'assemblea.

22 de febrer: l'exlehendakari Juan José Ibarretxe **visita** Catalunya per commemorar amb el president Quim Torra a Agullana el camí de l'exili dels presidents Aguirre i Companys l'any 1939.

23 de febrer: a Waterloo, el president Carles Puigdemont presenta un **pla d'acció** de continuïtat a l'1 d'Octubre, des del consell de la República, amb la participació també de Poble Lliure.

24 de febrer: centenars de persones es van manifestar a Cotlliure, en la visita del president Pedro Sánchez, per **demanar** la llibertat dels presos polítics.

26 de febrer: Carme Forcadell **defensa** al judici la legitimitat de la seva gestió respecte al poder executiu i el dret a l'acció parlamentària; i Jordi Cuixart denuncia la vulneració de drets i llibertats a Catalunya i el dret a la desobediència pacífica.

LLIBERTAT, JUSTÍCIA, DEMOCRÀCIA

El paper dels òrgans judicials no pot en cap cas modificar l'expressió del poble

(Tribunal Europeu dels Drets Humans)

El mes d'abril d'aquest any commemorarem els 40 anys d'Ajuntaments democràtics. Un fet clau per al desenvolupament i el progrés de la nostra societat. Un fet que cal recordar i reivindicar, precisament, perquè no oblidem mai, ningú, que les fites de dignitat humana que entre tots hem anat assolint són irrenunciables.

Des de setembre de 2017, com a reacció al procés d'autodeterminació de Catalunya, l'Estat ha emprès mesures excepcionals com són l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i l'aplicació forçosa i desproporcionada del dret penal. Aquestes mesures afecten greument els drets fonamentals i les llibertats del conjunt de la ciutadania i, en especial, dels dirigents polítics i socials empresonats, que ara afrontaran un judici al Tribunal Suprem.

++++ Aquesta aplicació desproporcionada de la legislació penal suposa una situació de suspensió de drets fonamentals i de les llibertats públiques de la nostra societat. De fet, l'empresonament provisional dels diferents dirigents polítics i socials al llarg d'aquests mesos constitueix, per si mateix, una vulneració flagrant dels seus drets fonamentals, agreujant, així, el preocupant procés d'erosió de l'Estat de Dret.

Totes les accions penals iniciades contra els membres del govern destituït, la presidenta i tres membres de la mesa del Parlament, els dirigents de les principals organitzacions independentistes, desenes d'alts càrrecs de la Generalitat, més de 700 alcaldes i alcaldesses, entre d'altres, representa una greu vulneració dels drets i les llibertats de la ciutadania.

Tal com es destaca en diversos informes civils i en l'informe del Síndic de Greuges de Catalunya, les accions penals portades a terme han vulnerat la inviolabilitat parlamentària, el dret al jutge ordinari predeterminat per llei, el dret a la defensa, el dret a la legalitat penal, el dret a la imparcialitat judicial, el dret de llibertat individual, el dret a la tutela judicial efectiva, el dret de participació política, el dret de llibertat d'expressió i d'informació, el dret de reunió i manifestació.

Per altra banda, volem recordar que tal com dicta la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans en

referència al cas d'un diputat kurd empresonat a Turquia, "la prolongació de l'empresonament provisional té per objecte asfixiar el pluralisme i limitar el lliure joc del debat polític". En el mateix sentit s'han expressat més d'un centenar de professors de Dret Penal de les universitats espanyoles que han fet un manifest en què qualifiquen la presó provisional de les persones citades de "greument desproporcionades" i sense "suficient justificació". Ens fem nostres aquestes afirmacions.

Així mateix, diversos organismes internacionals i entitats de drets humans han denunciat que la instrucció dels procediments judicials al Tribunal Suprem i l'Audiència Provincial de delictes com el de rebel·lió o sedició, vulneren el principi de legalitat, al fonamentar-se en uns fets manifestament distorsionats, que no responen a una adequada previsió legal. Tot apunta que amb aquests procediments judicials es busca càstigs exemplaritzants i un efecte dissuasiu de determinades posicions polítiques en el futur, que de cap manera responen a una aplicació ajustada del dret. Especialment significatives i preocupants han estat les manifestacions públiques per part de membres del poder judicial que s'han produït al llarg dels darrers mesos i que posen en qüestió la necessària imparcialitat judicial.

En aquest sentit, cal recordar que el delictes de convocatòria i organització de referèndums per part d'autoritats sense competència per fer-ho va ser expressament exclòs del Codi Penal. L'exposició de motius de la Llei orgànica 2/2005 és contundent i clarificadora al justificar la derogació perquè "es refereixen a conductes que no tenen la suficient entitat per merèixer la persecució penal, i menys encara si la pena que es preveu és de presó".

Els dirigents socials i polítics que s'enfronten al judici ho fan amb unes acusacions que considerem infundades i clarament desproporcionades en el marc d'una jurisdicció clarament incompetent per enjudiciar aquests fets. No se'ns escapa que estem davant d'un retrocés en l'Estat de Dret, que respon més a la voluntat de venjança que no pas a la voluntat de fer justícia. L'exigència de responsabilitats penals ha de fer-se amb respecte estricte de les lleis penals i processals d'obligat compliment. Estem davant d'una desviació flagrant del dret penal enfront d'uns fets que s'ha demostrat que no són constitutius de delictes en altres països europeus. Els diferents tribunals europeus que han intervingut en aquest conflicte han posat en relleu aquesta realitat.

Davant d'aquesta situació d'erosió de drets i d'injustícia els electes municipals de Catalunya,

RECLAMEM

1. Un judici just i imparcial, com reconeix a l'article 10 de la Declaració Universal dels Drets Humans.
2. L'alliberament immediat de totes les persones encausades perquè puguin assistir en llibertat al judici.
3. Respecte als drets fonamentals com són el dret de reunió i manifestació, el dret de participació política i la llibertat d'expressió i d'informació,

i, MANIFESTEM

1. El nostre suport, escalf i acompanyament a tots els dirigents polítics i socials perseguits amb acusacions infundades i especialment als que han de ser jutjats les properes setmanes enfrontant-se a unes acusacions clarament desproporcionades. Així com a les seves famílies i amistats.
2. Que posar urnes perquè la gent s'expressi democràticament no és cap delictes.
3. Que cal una solució política i democràtica al conflicte entre Catalunya i Espanya a través del diàleg sense condicions.
4. Que des del món local enfortim les garanties per assegurar l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania i el dret a decidir lliurement el nostre futur. I fem una crida als catalans i als ciutadans del conjunt de l'Estat perquè responguem d'una manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics amenaçats i l'exercici dels drets fonamentals.

Barcelona, 10 de febrer de 2019.

8 MARÇ 2019

Moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears.

Avui, 8 de març, reivindiquem un cop més una societat igualitària on tothom, independentment de la seva identitat de sexe, gènere, edat, orientació sexual, classe social, cultura, religió o ètnia, tingui les mateixes oportunitats per formar-se, treballar i tenir una vida digna.

Defensem uns ideals feministes en els quals creiem que el patriarcat ens afecta a totes les persones, homes i dones. Creiem que el patriarcat es pot canviar perquè no està determinat per la nostra biologia o natura, sinó per una sèrie de constructes socials, polítics i econòmics. És per això que per aquest 8 de Març, dia de la dona treballadora:

REIVINDIQUEM IGUALTAT EN ELS ÀMBITS DE L'EDUCACIÓ, LA JUSTÍCIA I LA SALUT.

Defensem una educació basada en la tolerància, el respecte i la igualtat d'oportunitats entre totes les persones. Amb això volem aconseguir equitat en unes relacions socials molt més feministes i poder fer front aquelles de patriarcals que se sustenten en la desigualtat social de classe. Cal que revisem la nostra educació i la què fem arribar a totes les persones del nostre entorn. També la utilització i la comercialització del cos de la dona. Revisem tots els privilegis que transmetem pel simple fet de ser home. Revisem totes aquelles limitacions que transmetem pel simple fet de ser dona. Tota la societat educa, per tant, tothom. TÚ, tens aquesta responsabilitat.

Lluitem ara per una justícia feminista que contempli i formi part de tot aquest moviment social, que doni suport a la víctima i que condemni més justament del que es fa a l'agressor i/o institució.

Hi ha moltes malalties prevalents en el col·lectiu de dones que visibilitzen a través del cos el malestar que es pateix pel rol viscut com a dona a la societat: les càrregues domèstiques, la infravaloració vinculada per ser dona, l'abús de poder en les relacions sexuals, familiars, laborals... Totes aquestes situacions no són gratuïtes i esdevenen malalties psíquiques i físiques. Reconeixem i denunciem l'impacte patològic que exerceix sobre les nostres vides la desigualtat estructural del sistema patriarcal capitalista.

REIVINDIQUEM IGUALTAT EN L'ÀMBIT LABORAL

Parlar de les condicions de treball de les dones és parlar de precarietat: de menys contractacions o treballs sense contracte, de jornades abusives, de sostre de vidre, de bretxa salarial, sense cotització a la Seguretat Social, de pensions de viudetat més baixes que les dels homes, de discriminacions per ser dones trans o dones migrants, d'economies submergides...

Les feines relacionades amb les cures a les persones són treballs històricament associats al rol de la dona a la societat. I aquests treballs amaguen unes condicions laborals deplorables, sense garanties legals, ni dret a tenir pensió, exposades a tot tipus d'abusos.

De tal manera que parlar de treball en clau femenina també és parlar de discriminació. Lluitem per uns convenis laborals justos on tots els sectors laborals estiguin en igualtat de condicions i drets. Lluitem per un futur amb un treball decent i de qualitat per tothom, amb unes oportunitats i proteccions equitatives.

REIVINDIQUEM IGUALTAT EN EL SÍ DE L'ESGLÉSIA

I en el sí de la nostra pròpia Església també lamentem la presència del patriarcat, la verticalitat dels sistemes eclesiàstics i les nul·les oportunitats de les dones per arribar a assumir qualsevol responsabilitat. Hem de fer autocrítica i deconstruir l'androcentrisme imperant al nostre sistema eclesiàstic que alimenta les relacions de poder de l'home vers la dona.

Critiquem les interpretacions masculinistes de la Bíblia, volem lectures feministes de la Paraula de Déu que és Pare i Mare. Inclòs el diaconat o el sacerdoci, on totes les veus comptin sense importar el seu gènere i es penalitzi durament qualsevol abús de poder. Des de la Pastoral Obrera de Catalunya volem reivindicar un model d'Església feminista on hi hagi els mateixos drets, tracte i oportunitats entre homes i dones.

Des de la Pastoral Obrera convidem a la reflexió personal, i en grup, dels micromasclismes que alimentem a diari. No vulguem canviar el món, canviem nosaltres, que som qui l'habitarem; i construïm les realitats en les que vivim.

I el 8 de març, la Pastoral Obrera ens sumem a la Vaga Feminista! Una vaga laboral, de cures, de consum i estudiantil (més informació vagafeminista.cat).

Sumar-nos a la vaga és també manifestar la nostra solidaritat amb les dones que pateixen injustícia i proclamem el nostre compromís en la transformació del món, per fer real el Regne de Déu; una societat lliure, justa i pacífica a l'estil de Jesús de Natzaret.